

”رہمنا“

:- زندگی کی :-

بوا س آثار

مروح حضرت رحمہ آیۃ اللہ

حاج سید مکہ حسن

حسینی طهری

فاتح اللہ نفسم لکیہ

بخش اول:

:- سیر و سلوک :-

سرشناسه: حسینی طهرانی، سید محمدحسین، ۱۳۷۴ - ۱۳۵

عنوان و نام پدیدآور: رهنما: سبک زندگی الهی (بر اساس آثار مرحوم حضرت علامه آیة الله حاج سید محمدحسین حسینی طهرانی قدس سرہ) [موسسه مطالعات راهبردی علوم و معارف اسلام]. مشخصات نشر: مشهد: موسسه مطالعات راهبردی علوم و معارف اسلام؛ تهران: دانشگاه علامه طباطبائی، مرکز چاپ و انتشارات، ۱۳۹۸ شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۷۷۲-۹؛ ج: ۲؛ ۳-۹۷۸-۶۰۰-۸۸۷۷۲۳-۳

و ضمیم فهرست نویسی: فیبا. مدرجات: ج ۱. سیر و سلوب. ج ۲. سبک زندگی فردی و خانوادگی. ج ۳. سبک زندگی اجتماعی و سیاسی. عنوان دیگر: سبک زندگی الهی (بر اساس آثار مرحوم حضرت علامه آیة الله حاج سید محمدحسین حسینی طهرانی قدس سرہ). موضوع: شیوه زندگی -- جنبه‌های مذهبی -- اسلام. Customs of the order*. موضوع: ادب طریقت. لifestyles. موضوع: اذاب طریقت. شناسه افزوده: موسسه مطالعات راهبردی علوم و معارف اسلام. شناسه افزوده: دانشگاه علامه طباطبائی، مرکز چاپ و انتشارات. شناسه افزوده: Allame Tabatabae University . Printing & Publishing Center

BP۲۵۸،

رده بندی دیوبیسی: ۲۴۷/۲۷

شماره کتابشناسی ملی: ۶۰۳۲۵۸۱

رhnma: سبک زندگی الهی

بر اساس آثار مرحوم حضرت علامه آیة الله سید محمدحسین حسینی طهرانی (قدس السلام علیہ) (مرکزی)

- بخش اول: سیر و سلوب -

ناشر: موسسه مطالعات راهبردی علوم و معارف اسلام

گرافیک و صفحه‌آرایی: حامد امامی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۷۷-۲۱-۹

چاپ سوم: رمضان المبارک ۱۴۴۵ / شمارگان: ۱۰۰، جلد

نشانی: مشهد مقدس، خیابان امام خمینی ۱۴، جنب مسجد حمزه،

پلاک ۳۶، موسسه مطالعات راهبردی علوم و معارف اسلام.

سایت: towhidshop.org و towhid.org

تلفن: ۹۱۵۵۶۷۲۸۴۵

-رهنما:-

«بخش اول: سیر و سلوك»

فهرست

۷	پیشگزار
۱۵	سیر و سلوك
۱۷	۱. مقدمات
۱۹	(۱) هدف از خلقت چيست - برای ره يدين به آن تلاش کنيم؟
۲۲	(۲) برای رسیدن به اين هدف چقدره - زيريم؟
۲۴	(۳) راه رسیدن به اين هدف چيست؟
۲۸	(۴) نهايit درجه شيعيان كامل كجاست؟
۳۵	۲. آداب و شوائط سير و سلوك
۳۷	(۱) راه خروج از اين عالم مادي و حرکت به سمت عالم معنا چيست؟
۴۰	(۲) حقیقت دنیا چيست و چگونه باید از دنیا برای آخرت خود بهره برداشت؟
۵۰	(۳) چگونه می توان در مقابل مشکلات سير و سلوك ایستادگی کرد؟
۵۱	(۴) برای ورود در راه سير و سلوك باید چه نیتی داشت؟
۵۶	(۵) جايگاه اخلاص در سير و سلوك چيست؟
۶۱	(۶) مخلصين چه خصوصياتی دارند و چگونه می توان به اخلاص رسید؟
۷۰	(۷) عمل به شريعت چه جايگاهی در سير و سلوك دارد؟

- رفنا :-

«بخش اول: سیروسلوک»

- (۸) چگونه می‌توان به حقیقت و صورت ملکوتی اعمال شریعت دست یافت؟ ... ۷۵
- (۹) برای لذت از سیروسلوک و خسته نشدن از آن، باید چگونه رفتار کرد؟ ۷۸
- (۱۰) مهمترین شرط در سیروسلوک چیست؟ ۸۱
- (۱۱) محاسبه، مؤاخذه، مسارات واردات در سلوک به چه معناست؟ ۸۳
- (۱۲) کلید اصلی موقفيت در سیروسلوک چیست؟ ۸۶
- (۱۳) چگونه می‌توان دائم الذکر بود و چه ذکرهایی با چه شرایطی باید گفت؟ ۹۴
- (۱۴) اس-ا در سیروسلوک چه نقشی دارد و چگونه می‌توان استاد حقیقی را شناخت؟ .. ۱۰۶
- (۱۵) اراده رسیده امک باید گوش نشین بود و از دیگران کناره گرفت؟ ۱۱۹
- (۱۶) میزان خرد و نزدیک سالک باید به چه میزان باشد؟ ۱۲۷
- (۱۷) در طول روز پروردگار زمانی سخن بگوییم و کجا سکوت کنیم؟ ۱۳۰
- (۱۸) حکمت بلاوابلاه چه ویچگونه می‌توان در بر ایران صبر و استقامات نمود؟ ... ۱۳۷
- (۱۹) راه درامان ماندن از سقوط سیر حرکت به سوی خدا، چیست؟ ۱۴۵
- (۲۰) نزدیان عروج به عالم توحید چیست ۱۴۹
- (۲۱) کشف و کرامات در سیروسلوک چه ارزشی دارد؟ ۱۵۷
- (۲۲) نقش کتمان سردر سیروسلوک چقدر است ۱۶۳
- (۲۳) آیا دستور العمل جامعی برای کسب عبودیت و گذشت انس وجود دارد؟ ۱۷۰
۳. آفات سیروسلوک ۱۷۷
- (۱) بی ادبی نسبت به خدا او اولیاء الهی چه تأثیری در سلوک دارد؟ ۱۷۹
- (۲) آفات عدم اطاعت و تبعیت محض از استاد چیست؟ ۱۸۱
- (۳) احساس استقلال و انتساب کمالات به خود چه ضرری در سلوک دارد؟ ۱۸۷
- (۴) آیا برخواب و مکاشفات در سلوک می‌توان اعتماد کرد؟ ۱۹۰

:- رهنه :-

«بخش اول: سیروسلوک»

پیشگفتار

بهترین سلام: ریاک یزه ترین درودها بر روان پاک و مطهر رسول مکرم
اسلام و خاندان گرامی او، با نوحید و طریق ولایت را بر جویندگان سُبل
سلام و پویندگان صراط مستقیم گردند، و با بذل جان و مال خود شاگردانی
را پروریدند که هر یک از آنان دریای رحمی از حقایق توحیدی و چشمی
جوشانی از عرفان و یقین بودند که از صدر ام^۱ تا کنون تشنگان معرفت و
طالبان لقاء حضرت حق را از ماء معین ولایت سیراب موده‌اند.

همان‌هایی که حضرت أمیر المؤمنین علیه السلام در تفسیر ایم مبارکه: «رجال
لَا تُلْهِيَّهُمْ تِجَازَةٌ وَ لَا يَبْيَغُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ»^۲ درباره صفات و عارماً^۳ این اولیای
خدا می‌فرمایند:

... وَ مَابِرَحَ لِلَّهِ - عَزَّ الْأَوَّةُ - فِي الْبُزُّهَةِ بَعْدَ الْبُزُّهَةِ وَ فِي أَزْمَانِ الْفَتَرَاتِ،
عَبَادُ تَاجَاهُمْ فِي فَكَرِهِمْ وَ كَلْمَهُمْ فِي ذَاتِ عَقُولِهِمْ، فَاسْتَضْبَحُوا بِنُورِ يَقْظَةٍ فِي
الْأَسْمَاعِ وَ الْأَبْصَارِ وَ الْأَفْنَدَةِ. يَدْكُرُونَ بِأَيَّامِ اللَّهِ، وَ يُخَوَّفُونَ مَقَامَهُ بِمَنِيلَةِ الْأَدَلَّةِ
فِي الْفَلَوَاتِ.

۱. النور: ۳۷؛ مردانی که نه تجارت و نه داد و ستدی، آنان را زیاد خدا به خود مشغول نمی‌دارد.

- رهْمَةٌ -

«بِخُشَّاول: سِير و سُلُوك»

مَنْ أَخْدَى الْقَصْدَ حَمَدُوا إِلَيْهِ طَرِيقَهُ وَبَشَّرُوهُ بِالنَّجَاةِ، وَمَنْ أَخْدَى يَمِينَاهُ شَمَالًا
ذَمَّوْا إِلَيْهِ الطَّرِيقَ وَحَذَرُوهُ مِنَ الْهَلْكَةِ، وَكَانُوا كَذَلِكَ مَصَابِيحَ تِلْكَ الظُّلُمَاتِ وَ
أَدْلَهَتْ تِلْكَ الشُّبُهَاتِ. وَإِنَّ لِذَكْرِ لِأَهْلًا أَخْدُوهُ مِنَ الدُّنْيَا بَدَلًا، فَلَمَّا شَغَلُهُمْ تِجَارَةً وَ
لَا بَيْعَ عَنْهُ، يَقْطَعُونَ بِهِ أَيَّامَ الْحَيَاةِ، وَيَهْتَفُونَ بِالرَّوَاجِرِ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ فِي أَسْتَاعِ
الْغَافِلِينَ. وَيَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ وَيَأْثِرُونَ بِهِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَتَنَاهُونَ عَنْهُ.
فَكَانُوا قَطَعُوا الدُّنْيَا إِلَى الْأَجْزَاءِ وَهُمْ فِيهَا، فَشَاهَدُوا مَا قَرَأَهُ ذَلِكُ.
عُيُونُ أَهْلِ الْبَرَزَخِ فِي طُولِ الْإِقَامَةِ فِيهِ، وَحَقَّتِ الْقِيَامَةُ عَلَيْهِمْ عِدَاتِهَا، فَكَشَفُوا
غِطَاءَهُنَّ لِأَهْلِ الدُّنْيَا، حَتَّى كَانُوكُمْ تَرَوْنَ مَا لَا يَرَى النَّاسُ وَيَسْمَعُونَ مَا لَا يَسْمَعُونَ.
فَلَوْ مَثُلَّهُمْ بِكَ فِي مَقَابِلِهِمْ الْمُتَحْمُودَةِ وَمَجَالِسِهِمْ الْمُتَشَهُودَةِ...، لَرَأَيْتَ
أَغْلَامَ هُنْدِي وَمَصِّبَّهَا زَجَرٌ قَدْ حَفَّتْ بِهِمُ الْمُلَاقِيَّةُ، وَتَنَرَّأَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَ
فُتَحَتْ لَهُمْ أَبْنَابُ السَّمَاءِ، وَأُرْبَدَتْ لَهُمْ مَقَاعِدُ الْكَرَامَاتِ فِي مَقَامِ اطْلَعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
فِيهِ، فَرَضَيْتَ سَعْيَهُمْ وَخَيْدَ مَقَامَهُمْ^۱.

... وَهُمِيشَهُ بِرَأْيِ خَداوندِ عَزَّ وَجَلَّ - در طول زمان‌های دراز از دهور
و ایام یکی پس از دیگری و هم‌چنین دیام آترتی که بین قیام دو پیامبر
بزرگ بوده است، بندگانی خاص و صالح بود، آنها خداوند با الهام و القاء
مطلوب و مهمات با افکار و اندیشه‌های آنان به طور راجح می‌کرده است و
با بنیاد عقول و ریشه و اصل نقوص آنها سخن می‌گفته است. پس آنها با دیده
 بصیرت و نور بیداری، در گوش‌های خود و چشم‌های خود و دل‌های خود
چراغ هدایت و معرفت افروختند.

به یاد می‌آورند روزهای خدا را برای مغتمن شمردن اعمال، و می‌ترسانند

۱. نهج البلاغة، خطبة ۲۲۲، ص ۳۴۲.

-رهنما:-

«بخش اول: سیروسلوک»

از مقام حق تعالی در مواقف حساب. این بندگان به منزله راهنمایانی هستند که در وادی ظلمات مردم را به هدایت و عالم نور رهبری کنند.

کسی که طریقه اعتدال و راه راست و مستقیم را در پیش گرفت، او را در آن راه ستایش گویند و راهش را امضاء نموده و تأیید کنند و او را به نجات و رستگاری بشارت دهند، و کسی که از راه مستقیم انحراف ورزد و به راست و چپ بگردد، از را مذمت نمایند و از هلاک و نابودی بر حذر دارند و بیم دهند. این، ^دخان خدا به منزله چراغ‌های درخشان وادی‌های ظلمتند، و راهنمایان شبهه ^و هستند که به عوفر، اشغال به دنیا و زینت‌های دنیا به ذکر خدا و یاد خدا مردمی هستند که به عوفر، اشغال به دنیا و زینت‌های دنیا به ذکر خدا استغال و ریزیده و آن را بدل از تعیین دنیا ^دگرفته‌اند، و هیچ تجارت و معامله‌ای آنان را از خدا و ذکر او به خود مشغرا ^دنمایند. با یاد خدا ایام زندگانی خود را می‌گذرانند، و با صدای بلند مردم را از تاصلی و گناهان منع نموده و آواز می‌دهند و در گوش‌های مردم غافل طنین می‌اندازند. مردم را به عدالت امر می‌کنند و خود نیز به عدالت رفتار می‌نمایند، و از کار رثا ^تباز می‌دارند و خود نیز به کار رشت دست نمی‌آلایند.

چنان با اراده‌ای متین در راه وصول به مقام قرب قدم گذارده‌اند که گونی تمام عالم زندگی و دنیا را در هم پیچیده و در دل آخرت قرار گرفته‌اند، و آنچه در پس پرده دنیاست از امور عقبی و بهشت و جهنم همه را در مقابل دیدگان خود می‌بینند. و مثل آنکه آنان بر پنهانی ها و خفایای اهل برزخ در دوران مکث در آن عالم اطلاع دارند، و قیامت با تمام خصوصیات و وعده‌ها و وعیدها بر آنها متجلی شده و به تحقق رسیده است، و در آن هنگام آنان پرده غیب را برای مردم دنیا پس زده و آنها را بر امور واقعه اطلاع می‌دهند. مثل

- رفمنا :-

«بمنش اول: سیر و سلوك»

آنکه آنها می بینند چیزهای را که مردم دنیا نمی بینند، و می شنوند چیزهای را که مردم دنیا نمی شنوند.

اگر تو آنها را در عقل خود تمثیل کنی و در فکر خود تصویر نمانی در مقامها و موقفهای پسندیده آنها و در مجلس‌های شایسته و عبادت آنها...، در آن تمثیل عقلی و تصویر فکری ایشان را خواهی دید که حقاً آنها عالم‌ها و نشانه‌های هدایتند، و چراغ‌های درخشش‌ده در تاریکی‌های جهالتند که فرش زان، حمت الهی گردانگرد آنها را فراگرفته و مقام سکینه و آرامش و امن و امنی، بر آنها فروید آمده است، و درهای آسمان به روی آنان گشوده شده، و مراتب و درجه‌های عالیه و منازل فوز و کرامت در مقام منیعی که خداوند در آن ماه بر آن مطلع است برایشان مهیا گردیده است. پس، از سعی و کوششی که اهل‌هذا بانموده‌اند خدا راضی شده است و آنرا پسندیده و امضا کرده، و مقام محمود آنرا ستوده و ستایش کرده است.^۱

و هم چنین می فرمایند:

«هَجَّمَ بِهِمُ الْعِلْمُ عَلَى حَقِيقَةِ الْبَصِيرَةِ، رَبَاسُهُوا رُوحُ الْيَقِينِ، وَأَسْتَلَانُوا مَا أَسْتَوْعَرَهُ الْمُتَّرْفُونَ، وَأَنْسُوا بِمَا أَسْتَوْحَشَ مِثْنَةِ الْهَمَّوْنَ، وَصَحَّبُوا الدُّنْيَا بِأَنْدَانِ أَزْوَاحُهَا مُعْلَقَةً بِالْمَتَحَلِّ الْأَغْلَى، أُلْوَاتِكَ خُلَفَاءُ اللَّهِ فِي رِضَ وَ الدُّعَاءُ إِلَى دِينِهِ، وَأَهَ شَوْقًا إِلَى رُؤْيَتِهِمْ»^۲

امواج علم بر اساس حقیقت ادراک و بصیرت بر آنها هجوم برده و به یکباره وجودشان را احاطه نمود، و جوهره ایمان و یقین را به جان و دل خود مس کردند، و آنچه را خوشگذران‌ها سخت و ناهموار داشتند نرم و ملایم

۱. معادشناسی، ج ۲، ص ۷۹ از نهج البلاغه.

۲. نهج البلاغه، حکمت ۱۴۷، ص ۴۹۷.

- رهمنا :-

«بخشنام: سیروسلوک»

انگاشتند و به آنچه جاهلان از آن در وحشت و ترس بودند انس گرفتند. فقط با بدن خاکی خود همنشین دنیا شدند و ارواحشان به بلندترین قله از ذروه قدس عالم ملکوت آویخته بود، ایشانند در روی زمین جانشینان خدا و داعیان بشر به سوی دین خدا، آه آه، چقدر اشتیاق زیارت و دیدنشان را دارم. بدون شک یکی از برجسته‌ترین شاگردان مکتب نورانی اهل بیت سلام الله عما أحسنین در عصر حاضر مرحوم سید العرفاء الكاملین و عماد العلماء العاملین آیة الحق و العرفان و سند الإيمان و الإیقان فرید العصر و حسنة الدهر السابع فـ بعد أحادیثه و المتحقق لعظمته و هيبيته إنسان العین و عین الإنسان الذي لم يدار بمثابة لزمان آیت عظمای إلهی حضرت علامه حاج سید محمد حسین حسینی طهرانی افاضر الله علیینا من برکات تربتہ بودند که عمری را در اعتلای کلمه توحید و بیان و تثبیت ولایت کلیه إلهیه صرف نموده و با تألفات قیمه دوره علوم و معارف سـ ۱ و نیز تربیت سالکان و شوریدگان راه خدا سهمی بسـ زادر تدوین و نشر معرفـ حقـ إلهـیـه و دستگیری از نقوص مستعده ایفا فرمود.^۱

حضرت علامه آیة الله حسینی طهرانی أعلى الله مقامه الشـرـیـعـه مـعـدـوـد اعاظمی بودند که توانستند در عصر غیبت به لطف الهی و عنایت ولی الله الاعظم ارواحنا له الفداء و به برکت تلمذ نزد نوادر علماء و فقهاء و اولیاء کامل پروردگار چنان بر قله فقهه الله الأکبر ظفر یافته و در آن مقام منبع ممکن گردند که حتی تصور آن برای غیر اهل الله میسر نخواهد بود. بزرگ مردی که حقاً هیچ امری اور از یاد خدا و إقامـة صـلـوة مشـغـول

۱. آیت نور، ص ۳۵.

- رهمنا :-

«بخش اول: سی و سوک»

نموده و تمام محبت خود را در خداوند علی اعلیٰ منحصر نموده تا جانی که خداوند نیز پرده از قلب وی برگرفت و چشمان قلب او را به جلال و عظمت خود گشوده و از اسرار مکتومه و ملکوت آسمان و زمین او را مطلع فرموده و آنچنان وی را به خود مشغول نمود که از ماسوی الله عزلت گزید.

«قَدْ غَنِيَ عَنِ الْخَلْقِ وَالْفَرَادِ وَالْدُّنْيَا فَلَا مُونِسَ لَهُ سَيَّرَى اللَّهُ وَلَا تُطَقَّ وَلَا

إِشَارَةً وَلَا نَفْسَ إِلَّا بِاللهِ وَلِلَّهِ وَمَنْ اللَّهُ وَمَعَ اللَّهِ»^۱

حقاً سارف از همه مخلوقات و هر خواسته و طلبی و از تمام دنیا بی نیاز شده، بناد این هبیج مونسی جز خدا نداشته، و هبیج سخنی و اشاره و نفسي جز ب بواسطه نداده برای او و از او و با او ندارد. مطالبی که «نم اسان در تبیین معارف توحیدیه إلهیه تراوش نموده، آنقدر صریح و شیوه انداب ا رخسار حقیقت برگرفته است که به یقین می توان گفت جز قلم اعجاز بر آن — برفته است.^۲

آنچه در مدت حیات نورانی نظرت ایان بالعیان از ایشان و از سیره مرضیه آن بزرگوار مشاهده شده، به نحو اجمال دورن از هوا، و توجه تام به حقیقت توحید، و عدم تنازل از مقام وحدت، و احیاء سنته رسول خدا، و بذل وجود و همه شریون وجودی برای احیاء حق و تبیین شرعت حضرت سید المرسلین و اثبات و ثبیت خلافت بلافضل مولانا أمیر المؤمنین، و ارشاد و دستگیری از نفووس مستعده و دلسوزی خالصانه جهت آحاد از شیعیان أمیر المؤمنین علیهم السلام، مشهود سیره و روش آن بزرگ مرد الهی بود. فلیه ذرہ و علیه أجره، و سلام عليه يوم ولد و يوم مات و يوم يبعث حیا.

۱. بحار الانوار، ج ۳، ص ۱۴.

۲. نور مجرد، ج ۱، ص ۴۳.

- رهْنَاب -

«بخش اول: سیروسلوک»

بحمد الله و الملة اینک که بالطف بی نهایت و عنایت خاص حضرت حق مهمان سفره کریمانه حضرتشان هستیم، تصمیم گرفتیم قدمی ناچیز در جهت بیان و گسترش معارف عمیق به یادگار مانده از آن فقید سعید برداشته و کتابی با هدف «اراثه سبک زندگی اسلامی براساس مبانی توحیدی» تدوین نماییم. بر این اساس تلاش شده مطالب از کتب «دوره علوم و معارف اسلام» و سانتر مکتوبات حج رت لامه آیة الله حسینی طهرانی أعلى الله مقامه الشریف و دوره سه جلدی کتاب شریف «نور مجرد» استخراج شود.

تمام مطالب این ^۱ ر کتب شریف مذکور نقل گردیده و تنها در برخی موارد، کلمات یا جمله کوتا ربط بن مطالب به آن دُر نورانی اضافه شده است. لذا هر نظر و دیدگاهی ده دره ن این کتاب بیان شده، برگرفته از این آثار بوده و نشان دهنده دیدگاه ایشان می باشد.

امیدواریم به عنایت حضرت حق و آیه‌دار مقام ولايت کلیه الهیه حضرت حجۃ بن الحسن أرواحُ النّارِ ترابِ مقدّسٍ (قدّس) و مدد باطنی آن را مرد الهی این مطالب نورانی به طالبان علم و معانی عرضه گردد تا همگان بتوانند از این معارف توحیدی در مسیر قرب الهی به شوند،
إن شاء الله.

مسلمانًا یاد و نام و سیره ایشان و مطالعه آنوار علوم و معارفشان که سراسر رنگ و بوی توحید دارد، در حرکت دادن تشنجان معرفت و مشتاقان و دلباختگان حضرت حق به سوی عالم وحدت بسیار مفید بوده و به مقتضای «عِنْدَ ذِكْرِ الصَّالِحِينَ يَئْنِلُ الرَّحْمَةُ»^۱ موجب تنور و روشنی دل و جان خواهد بود.

۱. بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۳۴۹.

:- رَفِيْعًا :-

«بِخَشْأَوْلٍ: سِيرُ وَسُوكٍ»

أعلى الله درجه و حشره مع أجداده الطاهرين المعصومين في بحبوره
جنت التعميم.

اميد أنكه در سايه عنایات حضرت حجۃ ابن الحسن
أرواحنا التراب مقدمه الفداء، حضرت حق وجود ما رانيز به آتش عشق و
محبت خود شعلهور نموده و در همين نشاؤ ما رانيز به لقاء خود مشرف
گرداند.

لله ، جعلنا من الذين ترسخت أشجار الشوق إليك في حدائق صدورهم و
أخذت لوعة محبيتك يتجامع قلوبهم، فهم إلى أوّل الأفكار يأولون و في رياض
القرب والصلة ، يتعون و من حياض المحبة بكل اس الملاطفة يكرعون و شرائع
المصافحة يردون، فشفاء عن أبصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم
و ضمائهم وانتفت مخالعه ، لكن عن قلوبهم و سرائرهم وانشرحت بتحقيق
المعرفة صدورهم و غلت لستي اسعادة في الرهادة هممهم و عذب في معين
المعاملة شرائهم و طاب في مجلس أئمه ، لهم و أمن في موطن المخافة سروريهم
واطمأنث بالرجوع إلى رب الآرباب أنفسهم و تيقنت بالفوز والنجاح أرقائهم و
قررت بالنظر إلى محبويهم أعيتهم واستقر بداراب^۱ در و تيل المأمول قرازهم و
ريحت في بيع الدنيا بالآخرة تجائزهم^۲ .

وءاخير دعوانا أن الحمد لله رب العالمين. اللهم أعلى درجه و احشره مع
أجداده الطاهرين وءابائه المعصومين، واجعلنا في الدنيا من المتمسكين
بهم وفى الآخرة من الواردين عليهم، و عجل لوليک الفرج واجعلنا من
أخصّ أعزائه و أنصاره، بجاه محمد وآل الطاهرين ءامين يا رب العالمين.

۱. بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۵۰ و ۱۵۱، و مفاتيح الجنان، مناجات العارفين، ص ۱۲۷.

۲. نور مجرد، ج ۱، ص ۴۵.

:- رهمنا :-

«بخش اول: سیروسلوک»

سیروسلوک

بشر مادی در بیرون خالصت مادیت زندگی می‌کند، و در دریای بیکران شهوات و کثرات غوطه در زنا ملر آن، موجی از علاقه و وابستگی‌های مادی او را به طرفی پرتاب می‌کند. هنوز از لطمات و خدمات آن موج به حال نیامده موجی سهمگین تر و دهسته خیزتر که از علاقه به مال و ثروت وزن و فرزند سرچشممه می‌گیرد سیلی‌های برآمده به صورت اونواخته و اورادر قعر امواج خروشان این بحر ژرف و دریای هنگام فرومی‌برد، به طوری که ناله و فریادش در میان نهیب امواج ناپدید می‌گردد. به هر جانب که می‌نگرد می‌بیند که حرمان و حسرت که از آثار ولوارم^۱ یعنی ماده فسادپذیر است، او را تهدید و ترعیب می‌نماید. در این میان فقط گاهگاهی یک نسیم جانبخش و روح افزایی به نام جذبه او را نوازش می‌دهد و چنین می‌یابد که این نسیم مهرانگیز او را به جانبی می‌کشد، و به مقصدی سوق می‌دهد، این نسیم متمادی نبوده گاموبی گاه می‌وزد.

«وَإِنْ لَرِيَكُمْ فِي إِيمَانِ دَهْرِكُمْ نَقْحَاتٌ أَلَا فَتَعَرَّضُوا لَهَا وَ لَا يُتَرْعِضُوا عَنْهَا»^۲

۱. «بحار الأنوار» ج ۷۷، ص ۱۶۸.

:- رهنمای :- «بخش اول: سیر و سلوک»

بدانید و آگاه باشید که پروردگار تان را در ایام روزگار شما نسیم هانی است، هان بکوشید که خود را در معرض آنها قرار دهید و از آنها روی نگردانید. در این موقع سالک به سوی خدا، جانی گرفته و از تأثیر همان جذبه الهیه تصمیم می‌گیرد که از عالم کثرت عبور کند و به هر ترتیب که میسر است بار سفر بر بنده و از این غوغای پر دغدغه و مولم خود را خلاص کند. این سفر را در عرف و اصطلاح عرفاء سیر و سلوک نامند. سلوک، یعنی پیمودن راه، و سیر یعنی نمایشی آثار و خصوصیات منازل و مراحل در بین راه. زاد و توشه این سیر و حوار، محاهده و ریاضت نفسانی است.^۱

۱. رساله لب اللباب در سیر و سلوک أولى الألباب، ص ۲۴.

- رهْمَة :-

(بخش اول: سیر و سلوك)

(۱)

هدف از خلقت چيست تا برای رسیدن به آن تلاش کنیم؟

انسان بیهوده خلق نشده و خداوند سبحان از آفرینش او هدف داشته است. چنانچه در کلام الٰه مجید می‌فرماید:

﴿أَفَحَسِبُّهُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَا نَعْجَلَ وَأَنْجُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾^۱ انسان گمان نکند که بیهوده آفریده شده است! آیا جبار می‌کنید که ما شما را بیهوده آفریده‌ایم که زنده شوید و بمیرید و بس، نه هدف از نیت شما داشته‌ایم و نه اثری از شما باقی می‌ماند و دیگر شما به سوی ما بپرسی گردید؟

در روایت است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این آیه را بسیار تلاوت می‌کرده‌اند که خداوند متعال در آن می‌فرماید: ﴿أَتَعْتَدُنَا أَشْيَانٌ أَنْ يُثْرَكَ سُدَّى﴾^۲; آیا انسان چنین می‌پندارد که مهمل و بیهوده آفریده به خود واگذار شده و در برابر عالم آفرینش مسنولیتی ندارد؟! و اشک از چشمانشان جاری می‌شد. و هر وقت این آیات را تلاوت می‌کردند، مکرراً می‌خواندند.^۳ هدف خداوند تعالی از آفرینش انسان رسیدن به مقام فناء و عبودیت مطلقه است هم‌چنانکه فرموده است: ﴿وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ إِلَّا

۱. المؤمنون: ۲۳: ۱۱۵.

۲. القیام: ۷۵: ۳۶.

۳. معادشناسی، ج ۱، ص ۱۵۰.

- رهمنا :-

«بخش اول: سیر و سلوك»

لیعبدُون^۱ لذا اگر انسان در هر راهی غیر از سبیل فنا و اندکاک و عبودیت مطلقه حضرت حق تبارک و تعالی قدم بگذارد، سرمایه وجودی خود را تباہ ساخته و خسaran زده و تهی دست و با کوھی از حسرت از دنیا خواهد رفت. مگر نه اینست که خداوند علی اعلی در مصحف کریم می فرماید:

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ وَيَنْبِيٌ فَاغْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكُ هُوَ الْخُسْرَانُ الْبَيِّنُ﴾.^۲ و خسرا نفس را مترتب بر عبادت ماسوی الله نموده است. و امیر المؤمنین علی^۳ می فرمایند: «صَاعَ مَنْ كَانَ لَهُ مَقْصُدٌ غَيْرُ اللَّهِ»^۴ هر کس هدف و مقصدی غیر از خود خداوند سنه باشد راه را گم نموده و نابود شده است.

به همین جهت، اتهام دن به ماسوی الله هر چند امری نورانی باشد، زیان سنگین و غیرقابل جبران^۵ باشد و همگان باید به ذات خداوند تبارک و تعالی سوق یافته و آن را از هم پرهبهر و برتر بدانند. در مقامی که به یاد لب او می بشود.

سفلان مسک، که باشد خبر از خویشتنش^۶

پس باید با تمام توان کمر همت بست و با رحم از زخارف دنیوی به سوی حضرت حق حرکت نمود و همه چیز را در مسیر^۷ ترار داد. و چون این معنی در دل و جان مؤمن متمن شود همه مشکلات

۱. الذاريات: ۵۶. «وَمِنْ جَنَّ وَأَنْسٍ رَأَيْنَا فِرِيدَمْ مَغْرِبَه مِنْبَبَه مَرَا عَبَادَتْ كَنَنَدَه.»

۲. آیه ۱۴ و ۱۵، از سوره: الزمر: «إِنَّمَا يَنْبَغِي مِنْ قَطْ خَدَارَمِي بِرَسْتَمْ، پس شما هر کس را که خواستید پرسش کنید! بگو: همانا زیانکاران واقعی کسانی هستند که خودشان و آهشان را روز قیامت خسaran زده نمایند. آگاه باش این است همان خسaran وزیان آشکار و مبین.»

۳. غرزالحکم، ص ۹۵، ح ۱۶۸۱.

۴. دیوان حافظ، ص ۱۳۲، غزل ۲۹۷.

- زندگی -

«بخش اول: سیر و سلوك»

زندگی آسان شده و اعتنانی به کم و زیاد آن نمی‌کند و می‌تواند در عمل با آن مشکلات همراهی نماید و خصوصیات اخلاقی و صفات روحی نیز به تدریج درمان گردد، چراکه توحید و محبت خداوند کلید حل هر مشکل و درمان هر دردی است و به فرمایش مبارک حضرت أمير المؤمنین علیهم السلام:

«اللَّهُوَحِيدُ حَيَّةُ النَّفَّٰسِ»^۱ و «حُبُّ اللَّهِ نَازٌ لَا تَمُرُّ عَلَىٰ شَئْءٍ إِلَّا احْتَرَقَ»^۲

معنی آن است که بر چیزی نمی‌گذرد مگر اینکه آن را می‌سوزید.^۳

۱. غرر الحكم، ص ۳۷، ح ۵۹۳.

۲. مصباح الشریعه، باب ۹۲، ص ۱۹۳.

۳. نور مجرد، ج ۲، ص ۵۸۸.